

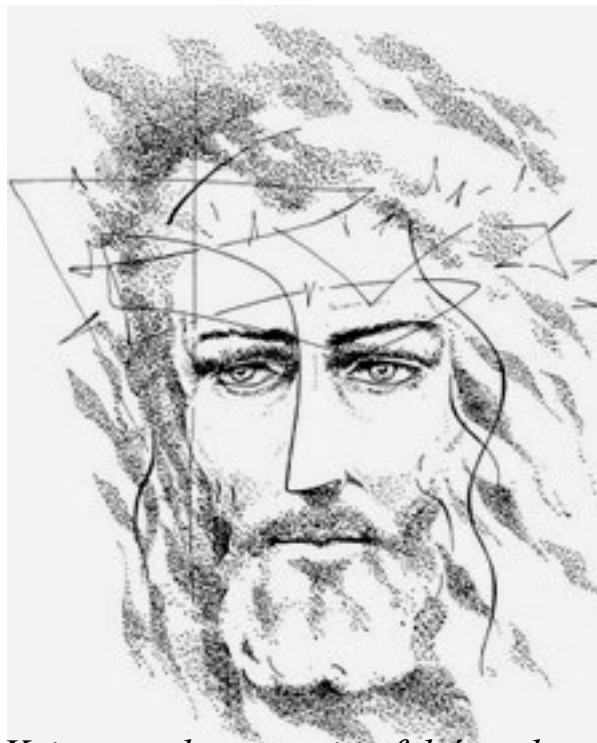
LÉPCSŐK

XV. évfolyam 3. 4. szám

2015. március 1.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

*„Krisztussal együtt ti is feltámadtatok.
Keressétek tehát azt, ami odafönt van,
ahol Krisztus ül az Isten jobbján.” (Kol 3, 1-4)*

**A tartalomból: Gondolatok a nagyböjti időre
Gyónás
Gulyás Pál: Az evangélium elé
Az elfojtott harag következményei
Pászkánk, azaz kivonulásunk Jézussal
Húsvéti rejtvény gyermekeknek**

Szentmise szándékok március hónapban

1. +Fera József 1. évf. és élő beteg felesége		(8.00)
.....		(11.00)
+Rapavi Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó		(18.00)
2. +Szauter József és +Szülei		
3. Jószándék		
4-5.		
6.	<i>Lelkigyakorlat</i>	(18.00)
7. Hálából születésnapon	<i>Lelkigyakorlat</i>	(18.00)
8. +Nagyszülők		(8.00)
.....		(11.00)
+Gróf Mihály és Neje +Baran Terézia	<i>Lelkigyakorlat</i>	(18.00)
9. +Ifj. Hoffmann Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó		
10. +Rémi szülők, +Gyermekeik és és összes +Hozzá tartozó		
11. A Szűzanya tiszteletére		
12. +Baran József		
13.		
14. +Varga János, neje +Albinyi Mária és összes +Hozzá tartozó		
15. +Berta Mihályné Pecsényiczki Teréz, +Férje és összes +Hozzá tartozó		(8.00)
.....		(11.00)
+Brancs Mihály, neje +Varga Anna, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó		(18.00)
16. +Nagy István, +Fia és élő Hozzá tartozók		
17.-18.		
19. +ifj. Zsemle Mihály, +Szülei és +Nagyszülők		
20.		
21. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért		
22. +Zólyomi János 1. évf. +Testvérei és +Szülők		(8.00)
.....		(11.00)
+Kisgyörgy szülők, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó		(18.00)
23.-24.		
25. +id. Pecsényiczki József, neje +Zsemler Katalin és +Nagyszülők		
26. +Gyulai Ferencné Varga Margit, férje +Gyulai Ferenc, gyermekeik +Ferenc és +Gábor, a Gyulai és a Varga +nagyszülők		
27. Az "Üdvöztőnk anyja" rózsafüzér csoport (Feráné) élő tagjai		
28. Az "Üdvöztőnk anyja" rózsafüzér csoport (Feráné) +tagjai		
29. Az egyházközség márciusban +Hívei		(8.00)
.....		(11.00)
+Szabó István, +Neje, +Szüleik és +Hozzá tartozóik		(18.00)
30. Fiatalon +Édesanya		
31. +Heik István, +neje Pintér Julianna és +Nagyszülők		

Gondolatébresztő...

Miért tiszteljük mi, katolikusok a Boldogságos Szület? - II. rész

Negyedszer: mert a Mária-tisztelet az egész kereszténységnek kegyeletes gyakorlata, féltékenyen őrzött kincse volt kezdettől fogva. Soha, egészen a hitújításig (amikor éppen bizonyos elemek minden ellen elkezdtek irtóharcot vívni, ami az Egyház hagyományaihoz tartozott) senkinek eszébe sem jutott megütközni a Mária-tiszteleten. Még Nestorius is, aki Szűz Máriától az „Istenanya” címet el akarta vitatni, inkább krisztológiai elméleteinek kedvéért, nem a

Boldogságos Szűz iránti tisztelet helytelenítéséből támadta a *deotokoç* címet. S akkor is hogyan feltámadt, mily egyhangúan tiltakozott ellene az egész keresztény Egyház, kelet és nyugat! Mily impozáns manifesztációja volt az őskeresztények Mária-tiszteletének, az első Mária-világkongresszus, az efezusi zsinat, a harmadik általános zsinat, melyet az Egyház általában tartott (431), melyen az egybegyűlt több száz püspök a nép örömrivalgása közt ítélte el Nestorius tanait, s tette hozzá az angyal és Erzsébet köszöntéséhez (az „üdvözlég” első feléhez) a mai Üdvözlég második felét: „Asszonyunk Szűz Mária, Istennek szent anyja” stb. De már öelöttük is, már a katakombák egyházában is, mily általános volt a Mária-tisztelet!

A katakombákban az üldözött keresztényeknek a sírhelyein is ott találjuk a primitív, kezdetleges kivitelben ugyan, de annál nagyobb bensőséggel ábrázolva a Krisztus képei mellett a Boldogságos Szűz képeit! Hát még az egyházatyák, kezdve a legrégebb kortól: mily gyengéden, mily lelkesedéssel írnak a Mária-tiszteletéről! Sőt már az „Apostolok Cselekedetei”, melyet Szent Lukács írt. (Ezt még a protestáns Harnack is megengedi!) Máriát mind úgy írják le, mint aki az apostoloknak vigasztalója, erősítője, lelkesítő édesanyja gyanánt szerepelt s velük volt a Szentlélek eljövetelkor is.

És az apostoli hitvallás, melyet a modern kritika szerint is vagy maguk az apostolok szerkesztettek, vagy nagyon kevéssel az ő idejük után állítottak össze a legelső keresztények, szintén nem ok nélkül említi fel a keresztény hit *legelső és legszembeötlőbb tételei közt Szűz Mária istenanyaságát és szüzességét* e szavakban: „És Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, ki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától” stb. Éppen ezért a Mária-tisztelet már a legrégebben elszakadt egyházakban is megvan, pl. a koptoknál, szíreknél stb. Míg aztán másfél ezer évvel utóbb a német „reformátoroknak” eszébe nem jutott, hogy jó lesz ezt is kidobni a kereszténységből. A kereszténység egyik legszebb, Jézustól s az apostoloktól örökölt igazgyöngyét dobták ki vele!

Ötödször: mert a Mária-tisztelet a *Krisztus követésének és az igazi keresztény életnek legjobb iskolája*. A Boldogságos Szűz erénypéldáját lehetetlen csodálattal és szeretettel nem olvasni az evangéliumban (pl. Lk. 1.). Az alázatosság és engedelmesség, a szeretet, a türelem, az okosság, a szűztisztaság, a gyengédség megragadóan kedves, vonzó, önkéntelenül is követésre ösztönző példakép gyanánt áll itt előttünk.- Olvassuk csak el az ő hálaénekét, a Magnificatot (Lk. 1,46-55). Az Úr imája után ennél szebb, tökéletesebb imát képzelni sem lehet. Jézus példája is követésre int s mindenesetre még szebb és magasztosabb, mint Máriáé, de ugye, Jézus Isten volt s mily könnyen belopózhat az ember szívébe a gondolat, hogy „neki könnyű volt, ő talán nem is tehetett másképp”. Míg Mária éppoly ember és csak ember volt, mint mi. S azért példája bizonyos tekintetben még fontosabb, még ösztönzőbb, mint Jézusé. Továbbá a Mária-kultusznak örökké kimagasló jelentősége, hogy egy nőt, egy gyengéd szüzet, egy anyát állít be valláserkölcsei életünkbe s ezzel a vallásosságnak megadja azt a családias, gyermekded vonást, amely egyébként hiányoznék belőle.

A Mária-tisztelet által Krisztus szolgálata egyúttal lovagi szolgálattá lesz az ő anyja iránt s így kétszeresen vonzó erővel hat a nemes fogékony szívekre. Éppen azért látjuk, hogy a Mária-tisztelet a meleg bensőséges, meghitt hitéletnek annyira vonzó, bájos eleme, hogy még elfogulatlan protestánsok, sőt pogányok is nem egyszer irigykedve magasztalják. Ismeretesek e téren a protestáns Schiller és Goethe nyilatkozatai, vagy pedig a protestáns Novalis gyönyörű Mária-költeményei, vagy a híres angol író, Rudyard Kipling imája a Szent Szűzhöz. Ami annyira szép, megható és vonzó a keresztény vallásban, azt minden ok nélkül kivetni, csak azért, mert a katolikus Egyház mindenkor gyakorolta azt, valóban érthetetlen és menthetetlen eljárás. Bickell, a világhírű bécsi egyetemi tanár és orientalista, Szent Efrém szír költeményeinek felfedezője, születésétől kezdve protestáns volt. Az őskeresztények vallási költészetének tanulmányozása közben jutott arra a felfedezésre, hogy a Mária-tisztelet éppoly régi, mint a kereszténység. Végül szinte Istenre bízta a sorsát s megfogadta, hogy ha Szent Efrémnél is megtalálja Mária szüzességének tanát, katolikussá lesz. S csakhamar oly gyönyörű részletre talált Szent Efrém szír költeményeiben Szűz Máriáról, hogy csakugyan megtért, katolikus pap lett, s mint a bécsi egyetemen a katolikus hittudományok tanára halt meg.

Egy másik hírneves protestáns egyszer azt kérdezte egy katolikus paptól, hogyan van az, hogy a katolikusok általában vidámabbak, derültebbek, mint a protestánsok, még az istentiszteletükben, a templomukban is sokkal több az életkedv és öröm, mint nálunk. A katolikus pap azonnal kész volt a felelettel: „Azért, mert a mi Egyházunkban édesanya is van, önöknél pedig nincs és önök önkénytelenül is érzik az árvaságukat”. Bár vezetne ez az árvaság érzete minél több igazságot kereső lelket vissza az elhagyatott édesanyához, akit ők nem saját akaratukból hagytak el, s aki az égben Isten előtt bizonytalán könnyörög is elszakadt testvéreink visszatéréséért.

Forrás: Bangha Béla SJ összegyűjtött munkái

*VIII. Egyházközségi „Farsangi vigadalom együtt, egymásért” est
a Vis Vitalis Medical Wellness Hotelben*

2015. február 14-én

Ne féljete!

Ma az emberek sokat költenek arra, hogy legalább bizonyos vonatkozásban biztonságban érezhessék magukat. A félelem az egyik legnagyobb mozgató erő az életünkben. Sok esetben a Gonosz is a félelmeken keresztül kísért meg bennünket. Félek pl., hogy cserbenhagy az autó, félek a betörőtől, félek a megszegyenüléstől, félek a betegségtől, félek a szegénységtől, félek a munkanélküliségtől, félek a munkától, az erőfeszítésektől, félek, hogy elvesztem a szeretetet és a tiszteletet, félek a kritikától, félek a bizonytalan, kockázatos vállalkozásoktól...

Jézus sokszor mondja tanítványainak: *Ne féljete!*, és mintegy magyarázatként hozzáteszi: Én vagyok; itt vagyok veletek. – Hogy lehet nem félni, ha egyszer félek? Ez nem elhatározás kérdése! Talán inkább a félelem féken tartásáról, legyőzéséről van szó: A háborúban egymás mellett lapul a tábornok és a közlegény, miközben a fejük körül süvítenek a golyók. Megkérdezi a közlegény: „Tábornok úr, maga nem fél?” – mire a tábornok: „Fiam, ha maga úgy félne, mint én, már rég elfutott volna!” Ha Jézus velem van, nem lesz úrrá rajtam a félelem. Ki és milyen ez a Jézus, akit követni akarok, aki mellett nem esem kétségbe?

Kentenich atya szavai: Jézus „a szegények, betegek, gyengék Istene; ő az erős, szilárd férfi, aki úrrá tud lenni az életen, aki azért, hogy az igazsághoz hű maradjon, hagyja magát keresztre feszíteni; vagyis nem menekül el, nem tesz diplomatikus húzásokat. Akkor sem, ha tudja, hogy ez az életébe kerül. Hagyja, hogy pofon üssék, megverjék. Ugyanakkor ellenáll az embereknek, amikor azok valami szenzációt várnak tőle: Ezt gyógyítsd meg; találd ki, ki ütött meg! Szilárdan áll a lábán és a saját útját járja! Egy igazi ember, aki az emberek minden fájdalmát megkóstolta – kivéve a bűnt –; aki vért izzadott, aki Istenhez kiáltott, de hűséges maradt Istenhez az élet minden helyzetében!”

Jézus azonban nemcsak csodálatosan erős példaképünk. Ő kifejezetten azért jött, hogy ki-mentsen bennünket gondjainkból, félelmeinkből, bűneinkből.

Kentenich atya így tesz tanúságot erről az „Ég felé” imakönyvben (115. old.): *„Te, Apa, nem küldesz nekem úgy keresztet és szenvedést, hogy ne adnál a hordozásához gazdagon erőt. Mindent együtt hordoz a Vőlegény (Jézus) bennem, az Anya (Szűz Mária) örökdió – így hármasan vagyunk mindig egyek.”* Olyan erőt és biztonságot adott ez Kentenich atyának, amellyel elutasított minden emberi segítséget és bátran szembenézett és vállalta Dachau poklát is. Közben megpróbálta övével megértetni különös viselkedését:

Így beszél erről: *„Értsd meg, kérlek, ezt a megfoghatatlan eljárásmodot a túlvilág valóságába és a szeretetszövetségünk realitásába vetett hitből! Megismételhetem: Feltételezem, hogy beleéltétek magatokat ebbe a világba, tehát hogy világossá vált előttetek: Ez a lemondás minden emberi eszköztől – jóllehet a veszély több mint nagy volt –, tehát ez a lemondás a biztos halált, a rabszolga-halált jelentette... Meg lehettek győződve arról, hogy ez a világos szilárd álláspont, a túlvilági valóságba való ilyen biztos beleyökerezés egy rendkívüli (természetfeletti) ajándék...”*

2015: A MEGSZENTELT ÉLET ÉVE

A magyar logó üzenete

Magyarországon ezzel a logóval találkozunk. Milyen üzenetet rejt?

A gyertya megjeleníti az isteni világosság szolgálatára egészen odaadott életet. Reményt nyújtva égni. A lángja fényt sugároz, világosságot hoz, és sötétben támpontot ad, hogy merre vezet az út. A gyertyák hármasszáma jelképezi, hogy közösségben élünk, együtt keresünk és szolgáljuk a legszebb és legszentebb közösséget, a Szentháromságot – egymás mellett, támaszkodva egymásra, mindenki a maga rendjében, környezetében, de mégis nyitottan a többiekre. *Hármassfogadalom...*

A gyertya észrevétlenül rámutat az őt körülvevő levegőre, mert a tűz nem tud levegő nélkül égni. Éppígy a szerzetes sem tud Isten életető ereje nélkül létezni.

1950. 1989. 2014.

A rendezvényeken látható molinó még a vatikáni logót és egy képet tartalmaz, évszámokkal. A képen egy kis zöld hajtás látható, ami ezt a gondolatot fogalmazza meg: a vastag fatörzset kivágták, de új hajtás nőtt belőle. Még ha törékeny és kicsi is, folyamatosan növekszik.

Az évszámok a magyar történelem és a szerzetesrendek; ezen belül pedig emberi sorsok összefonódását jelentik:

1950 – törvényt hoznak a magyarországi szerzetesrendek feloszlatásáról.

A több mint száz rendből csak három férfi és egy női rend folytathatja a működését; az intézményeket államosítják, a szerzeteseket szétszórják, működésüket megtiltják.

1989 – a rendszerváltás éve magával hozza a rendek magyarországi újraalakulásának lehetőségét. Számos rend újrakezdi működését.

2014 – a *szerzetesek éve* visszatekintési lehetőséget nyújt az elmúlt 25 év kezdeményezéseire, kudarcaira, eredményeire.

SZERZETESRENDEK

SZENT ORSOLYA REND, O.S.U. (Ordo Sanctae Ursulae)

Merici Szent Angéla alapította 1535-ben. Szent Ágoston Regulája alapján működnek. A rendet a 4. századi vértanú ír királylányról, Szent Orsolyáról nevezte el. 1544-ben nyertek pápai jóváhagyást.

Apostoli célkitűzésük: a leányifjúság nevelése és így a keresztény családok erősítése. Jelszavuk: "Mindent a megfeszített Jézusért!"

Magyarországon 1676-ban nyitották első iskolájukat Pozsonyban. Házuk és iskolájuk volt még Sopronban, Győrött, Budapesten, Szegeden és Dombóváron, továbbá Kassán, Nagyszombatban, Nagyváradon, Nagyszebenben. 1950-ben 130 orsolyita nővér hagyta abba a tanítást.

1988-ban a világon 40 intézményben 1750 orsolyita apáca működött.

SZERVITÁK, O.S.M. (Ordo Servorum Mariae, Szűz Mária Szolgái)

Pápai jogú férfi (papi) szerzetesintézmény, kontemplatív, lelkipásztorkodó.

1233. augusztus 15-én hét gazdag és tekintélyes firenzei polgár a Szent Szűz hét fáj-dalmának tiszteletét ápoló társulást hozott létre. XI. Benedek pápa rendjüket jóvá-hagyta 1304. február 11-én. V. Márton pápa és VIII. Ince pápa a kolduló rendek közé sorolta őket.

Apostoli célkitűzésük: lelkipásztori szolgálat és evangelizálás, életpéldájuk és igehir-detésük által a Fájdalmas Szűz tiszteletének terjesztése. A következő területeken épí-tik Isten Országát: zarándokhelyeken a zarándokok lelkipásztori szolgálata, küzdelem a társadalmi igazságosság megvalósításáért (a harmadik világban evangelizálják a szegényeket), prédikálás, lelkigyakorlat tartás, imakörök vezetése, lelkivezetés, taní-tás, művészi és alkotó tehetség ápolása a rendtagok közt, munka, munkások lelki életének elmélyítése, keresztények egységének előmozdítása, előítélet nélkül dolgoz-nak minden ember lelkiüdvéért.

1950-ig kolostoraik voltak Pesten és Egerben, fiúinternátusuk volt Makón, lelkipász-torkodtak a csatkai Szentkút kegyhelyen, plébániát vezettek Törökszentmiklóson. 1950-ben a magyar szervita rendtartománynak 41 fogadalmas tagja volt. Világszerte, jelenleg 204 házban 1129 szervita él.

*A Szervita Nővérek a Fájdalmas Anya Szolgálói a **Megszentelt Élet Évében** a Szervita Családdal közösen ünnepelték, a Szervita Rend Hét Szent Alapítóit, alapítónőjüknek Szent Annáról nevezett Signorini Julianna (Cinganelli özvegye) születésének 200-dik évfordulóját és Delegáció Elöljárójának, Moraga Gatica Edita szerzetesi jubileumának 50-dik évfordulóját febr. 12 -14 között Egerben.*

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

Szent, Szent, Szent

Az általunk énekelt himnusz - „*Szent, Szent, Szent...*” - számos szentírási szövegben, mint mennyei himnusz jelenik meg. E szövegek bizonyos mértékben felfedik azokat a láthatatlan valóságokat, amelyekbe most bevonódtunk. Mindenekelőtt Isten színelátásáról van szó, amelyben Izajás próféta részesült, amikor imádság közben elragadtatott: „*Láttam az Urat, amint magas és kiemelkedő trónuson ült, és ruhájának uszálya betöltötte a templomot.*” Mit látott a próféta az Úr trónusa körül? Leírja: „*Szeráfok álltak mellette; hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel befedték arcukat, kettővel befödtek lábukat, és kettővel repültek.*” Majd azt hallja, hogy hangosan kiáltanak egy-máshoz: „Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet?” Az ének hangos volt és erőteljes. Ezt mondja: „Megrendültek a küszöbök alapjai a kiáltó hangjától, és a ház betelt füsttel”. Ezekiel próféta elragadtatásában ugyanitt találta magát. Így ad számot erről: „*Erre a lélek elragadt engem, és magam mögött nagy földindulás robaját hallottam, amint Isten dicsősége fel-emelkedett a helyéről, és az élőlények egymást verdeső szárnyainak csattogását, az élőlényeket kísérő kerekek robogását, meg a nagy föld-indulás robaját.*” Röviden azt mondhatjuk, hogy szívük a magasban volt, ugyanott, ahová most Krisztus vezeti a miénket.

A keresztyén fül számára az összes ószövetségi szöveg és jelenet csak úgy hallható, hogy Krisztus szól bennük. Ez igaz a szeráfok énekének szavaira is. Pontosan leírja a Jelenések könyve, ahol János apostol „*az Úr napján elragadtatásba*” esett, és „*könyvtékercsekre*” írta a látomásokat, amelyekben a mennyei liturgiával kapcsolatban részesült. Látomásainak egy pontján megjelenik előtte Isten trónusa, és ugyanazok a szárnyas teremtmények veszik körül, mint amelyeket Izajás és Ezekiel látott. Ugyanannak a szüntelen himnusz-nak a szavait adja vissza számunkra. Ezt mondja: „*Éjjel-nappal, szüntelenül kiáltották: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő.*” János szíve ugyancsak a magasban van, ahová Jézus vezeti a miénket.

A szent próféták és apostolok látomása segít abban, hogy meglás-suk, mi történik a misén, amikor ugyanazon angyali ének ugyanazon szavait énekeli. Maga az éneklés arra tanít bennünket, hogy Isten mennyei trónusa előtt állunk. Isten mennyei trónusának látomásában János apostol mindig meglátja „*a Barányt*” is. Azt mondhatnánk, hogy ez a megfeszített Krisztus liturgikus neve, János pedig „*Isten és a Bá-rány trónjának*” nevezi, amit lát. Ez csodálatra méltó? Nem kevesebbet jelent, mint hogy a kereszt földi eseménye az égi valóság állandó részévé válik. Vagy más irányból nézve: a kereszt Isten trónusának földi látomása. A himnusz többi szava közvetlenül viszi em-lékezetünket a földi kereszt eseményébe. Ezt énekeli: „*Hozsanna a magasságban! Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasság-ban.*”

Bár ezek egy zsoltár szavai, szintén Krisztusról szólnak, hiszen a nép énekelte, amikor dicsőségesen bevonult Jeruzsá-lembe, számárcsikó hátán lovagolva szenvedése felé. Az eucharisztikus imádság további ré-szében végig Isten mennyei trónusa előtt vagyunk; és Isten trónusa előtt végig jelen van a Bárány áldozata; az az óra, amely nem múlik el. A trón előtt énekeli: „*Szent, szent, szent.*” Jeruzsálemi bevonulására emlékezve éneklünk, hogy megvalósuljon az ő órája: „*Áldott, aki jön az Úr nevében!*”, mert most ugyanabban az órában vagyunk, mert ő eljön hozzánk. Áldott, aki jön!

GYÓNÁS

A bűnbánat szentségében a Szentlélek működése által nyernek bocsánatot bűneink. A papok Krisztust jelenítik meg e szentségben. Hisszük, hogy Isten irgalmasága új reményt és változást hoz lelkünkbe.

A bűn méreg, gyorsan szabadulni kell tőle!

Isten jósága úgy intézkedett, hogy a pap közbenjárásával minden bűnünk bocsánatot nyerhessen. Ne halaszd a szentgyónást holnapra, ki tudja, megéred-e a holnapi napot. Jézus sok példabeszédben figyelmeztet minket arra, hogy legyünk készen a száma-dásra. „*Ha nem tartatok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan.*” (Lk. 13, 1-9) Aki úgy gondolja, nincs mit gyónnia, sürgősen olvassa el a hegyi beszédet! (Lk 6,27-38)

Aki valóban meg akar gyógyulni, annak találkoznia kell a gyógyító Jézussal, az ő gyógyító szeretetével a gyónásban és utána a szentáldozásban. Minden alkalommal, amikor szentgyónáshoz járulsz, nagy lehetőséget kapsz, hogy hited növekedjék. Valahányszor bocsánatot kérünk az Úrtól, bármi is volt a bűnünk, Ő megbocsát. Csupán annyit vár el tőlünk, hogy azokat ismerjük el és kérjünk tőle bocsánatot. Csak egyetlen bűn van, amit Isten soha nem bocsáthat meg: az, amelyért nem kérünk bocsánatot, amit nem ismerünk el bűnnek. Ne tartozzál az olyan keresztények közé, akik évente csak egyszer, s akkor is csak nagyon kelletlenül járulnak a szentgyónáshoz. Minél gyakrabban gyónsz, annál tisztább lesz a lelked. Amikor a pap megadja a feloldozást, egyetlen dologra kell gondolnod: hogy a Jóisten vére ömlik át a lelkünkön, hogy megmossa, megtisztítsa és olyan ragyogóvá tegye, mint a keresztség után volt.

Minden ember szabad akarattal rendelkezik. A szabadságunk által Isten karjaiba vethetjük magunkat, ez ugyanakkor arra is szolgálhat, hogy hátat fordítsunk és elutasítsuk Isten szeretetét. A bűneink nem csökkentik jó Atyánk szeretetét irántunk. Ő mindig felajánlja az újrakezdés lehetőségét. Ő mindig tárt karokkal vár minket a szentgyónás szentségében, készen arra, hogy kegyelmével megtisztítson minket. Ezt semmi féle emberi terápia nem tudja pótolni. Fedezzük fel a szentgyónás óriási értékét, ami által új életre születhetünk!

Magunkat büntelennek hinni, vagy önmagunknak „Isten nevében” megbocsátani, nemcsak önmagunk becsapása, de bizony bűn is. A gyónás vallomás a Mindenhatónak, akit nem csaphatunk be, aki a „vesénkbe lát”, a szívünkbe, ismeri múltunkat és jövőnket, tud minden rezdülésünkről. Valójában nem is Neki vagy a papnak vallunk, hanem segítségükkel önmagunkkal nézünk szembe. Annak főpróbájaként, ahogyan majd megállunk az Ítélet előtt.

Az én bűneim miatt is folyt Jézus vére, a gondolati bűnök miatt is. Gondoltam-e erre, amikor rendszeres gyónásomat halogatom és ezzel tovább élek bűneimben? Aki mással haragban él és nem bocsát meg neki, annak a jó Isten sem bocsát meg, ezért a gyónása semmis. Szentgyónás előtt mindig mondjuk el többször az apostoli hitvallás szavait: „*Hiszem a bűnök bocsánatát.*”

Gondolatok a nagybőjti időre

Bár egész életünknek mintegy bőjt-időben kellene telnie, legalább az évnek ebben az időszakában éljük életünket úgy, hogy jobban az Isten felé fordulunk, - figyelmezteti Szent Benedek Atyánk az ő szerzeteseit. Húsvéti várakozásban élünk. Egész életünk húsvéti várakozás kell, hogy legyen. Az "itt és most" kísértései, próbatételei közepette nem szabad, hogy szemünk elől tévesszük a jövőt. Mózes figyelmezteti népét a vándorlás végén, a megígért földre való belépés előtt: az Úr, atyáink Istene vezetett bennünket, ő hozott ki a fogságból, ő vezetett át a pusztaság útvesztőin, s ő az, aki életet, jövőt ad nekünk. Most Jézust látjuk a pusztában. A puszta a próbatétel, a kísértések helye. Ahol olyan könnyű megzavarodni. Ahol hiányoznak az igazodási pontok. Ahol az ember úgy érezheti, hogy teljesen magára van hagyva. Ahol – úgy tűnik – nem vezet út sehonnan sehová... Találkoztam egyszer egy idős szerzetessel, aki sokat foglalkozott a Szentírással. Meg akarta tapasztalni személyesen is, mit jelent a puszta. Barátaival együtt útra kelt. Néhányan voltak csupán, papok, teológusok, - nagyszerű terepjárókkal nekivágtak a sivatagnak, benzint, élelmet, könyveket vittek magukkal, - és otthagyták egy időre európai otthonukat, hogy megtapasztalják a sivatagi hajnalt, éjszakát, napfölkeltét, - hogy megtapasztalják, miként válik jelentéktelen ponttá az ember, miközben a végtelenre tárul a láthatár... Életre szóló élménnyel tértek vissza.

Miközben a pusztai tapasztalataikról szóló elmélkedő beszámolót olvastam, eltűnődtem: kell-e nekünk a pusztába menni? Mi történik akkor, ha maga a pusztaság költözik belénk? Nem a költőiségeivel, hanem a keménységével... Nem a csodás napfölkeltével, hanem a belső sötétséggel. Amikor egyszerre csak úgy érzem, hogy az úttalan utak labirintusában élek. Amikor nem tudok gondolni a megígért földre, - arra, amely pedig mindannyiunk számára megígért valóság... Belénk költözik a pusztaság. Úgy látszik, az ígéret földjére bejutni másként nem lehet, csak a pusztai vándorlást és kísértéseket megtapasztalva. Az Isten fiainak mondanak bennünket, és hitünk szerint azok is vagyunk: a pusztaság próbatételeit és kísértéseit nem kerülhetjük el.

Ha Isten fia vagy... halljuk mi is a kísértő hangját. Jézus visszautasítja. Ő azért jött, hogy Isten ígését hirdesse, ez az élet alapja. Azért jött, hogy uralkodás helyett szolgáljon. Azért jött, hogy önmagát adja az emberért. Amikor ott találjuk magunkat saját pusztaságunkban, a kísértő szavára könnyen összezavarodnak bennünk még azok az értékeink is, amelyeket pedig olyan biztosan a magunkénak tudtunk.

Labirintussá válik bennünk és körülöttünk a világ. Ki vezet át rajta? Ki vezet ki önmagunkból bennünket? A Rómaiakhoz írott levélben olvassuk: „Jézus Krisztus az Úr”. (Fil 2,10) A pillanatnyi érdekek pusztaságában elhomályosulnak előttünk az igazi értékek.

Nagybőjt van. Kell, hogy világossá váljék bennünk: nem csak földi kenyérre van szükségünk, hanem Isten Igéjére is. És minden földi hatalom szolgálatánál kimondhatatlanul fontosabb, hogy az egyedül igaz és élő Istennek szolgáljunk egész életünkben, - nem csak a nagybőjt folyamán. Aránytévesztéseinkre oly nagy a kísértés a pusztaságban. "Mindent neked adok, ha leborulva imádsz engem" – halljuk a kísértő hízelt szavát.

Jézus válasza: “Írva van: Uradat, Istenedet imádd – és csak neki szolgálj.”

Dsida Jenő (Tekintet nélkül) versének sorait idézve:

Be kell látnunk:

*Ha kérdeznek, becsületesen
felelni kell.*

*A harcot becsületesen
fel kell venni,
az úton becsületesen
végig kell menni,
a szerepet becsületesen
el kell játszani,
keményen és tekintet nélkül...*

Majd így fejezi be a költeményt:

*Krisztusnak és Pilátusnak,
farizeusoknak és vámosoknak,
zsidóknak és rómaiaknak
egyformán szolgálni
nem lehet.*

Pusztaságunk egyik nagy kísértése az aránytévesztés: hogy felcseréljük a végest és a végtelent, a mulandót és az el nem múltót. Istenítjük, ami véges, és nem veszünk tudomást a végtelenről, az el nem múltóról. Világossá kell hogy váljék számunkra: nem csak földi kenyérre van szükségünk, hanem Isten Igéjére is. És minden földi hatalom szolgálatánál kimondhatatlanul fontosabb, hogy az egyedül igaz és élő Istennek szolgáljunk. Nem csak nagybőjt napjaiban, hanem egész életünkben.

dr. Korzenszky Richárd OSB

Fizetve!

A sátán még most is kísértget,
A minap elém tett egy jegyzéket.
Melyben bűneim hosszú sorba,
Egyenként is fel voltak írva.

Elém tette, s rám vigyorgott.
Jaj, Istenem! Minden ott volt!

Minden bűnöm, s vétkem felírva.
Mi lesz velem? – kérdeztem sírva.

Hát mi lenne? – mondta nevetve.
Nem juthatsz el az örök életre.
Az üdvösségből ki vagy zárva.
S én zokogtam, mint elítélt árva.

Ekkor valaki hozzám lépett,
S keresztülhúzta a jegyzéket.
De a keze át volt szegezve,
S vérével írta alá: FIZETVE!

(Ismeretlen szerző)

Gulyás Pál: Az evangélium elé

Egy betlehemi megalázott
ember teremtet új világot,
megteremtette az Igéből,
a szeretet szent semmijéből.

Hogy hullt a földön végig vére
az emberiség ős bűnére,
midőn ment vissza a Halálhoz,
ment vissza az Egek Urához!

Ezt a világot úgy szerette,
hogy ráverték egy nagy keresztre,
általverték kezét és térdét
s a Nap is vérzett, ahogy vérzék.

Karját az ég felé emelte
s elszállt fölötte a föld lelke,
új lélek költözött a Holdba,
új teremtés a bús bolygóba.

A szél elvitte kiáltását,
vihar széttépte jajgatását,
csend nőtt fölötte, emeletnyi, -
és most se tudják eltemetni.

Medréből a tenger kilépett,
feljött a földből az enyészet,
a víz és tűz rendje megfordult,
a természet könnye kicsordult.

Milliók ássák újra sírját,
milliók újra a Sátánt hívják
a Föld óriási tűzéből
a mindent alakító éjből.

Ez a könny tartja most a létünk,
ez a könny hoz jövődöt nekünk!
Ha ez a könny most elapadna,
szívünk egyszerre megszakadna,

De Ő alakít most már mindent,
Ő jár fel-alá ereinkben,
Ő támaszt az egeknek létrát,
Ő küld a sötétbe stafétát!

folyók hirtelen megállnának,
elhülne szárnya a madárnak,
szikla zuhanna a zöld fűre

Ki is volt Longinus? Az evangéliumok megemlékeznek róla, de a nevét csak a szenthagyomány nyomán ismerjük. Ő az a százados, aki jelen volt Jézus keresztre feszítésénél: „Az egyik katona oldalába döfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt ki belőle” (Jn 19,34). „Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az Istent, s azt mondta: Ez az ember valóban igaz volt. (Lk 23,47). Longinus tehát hívő lett, és úgy tartják, hogy egészen korán, még Pilátus idejében vértanúhalált szenvedett.

Longinus lándzsájáról kétféle „sorsot” említ a hagyomány. Az egyik változat szerint a IV. században találták meg, Krisztus keresztféjével együtt, és Szent Ilona császárné Konstantinápolyba vitette; onnan került a XV. században Rómába. Ám a X. század óta a német-római birodalom koronázási jelképeinek egyikét szintén Longinus lándzsájaként tisztelik.

AZ ELFOJTOTT HARAG KÖVETKEZMÉNYEI

Az elfojtott harag egyik jellemzője a haragot kiváltó eseményeken való rágódás, tépelődés. Lelki szemeink előtt - mint egy videofilmet - újra és újra lejátszunk a jelenetet. Magunk előtt látjuk a másik arc kifejezését, halljuk a szavait, újra átéljük az egész helyzetet.

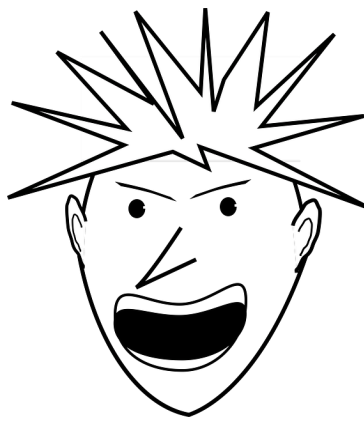
A baj csak az, hogy mindez belső monológ formájában zajlik. Sem az érintett személlyel, sem egy bizalmas baráttal nem beszéljük meg a problémát. Ha ez a káros folyamat nem szakad meg, akkor végül az elfojtott harag befelé robban, és érzelmi összeomlás, depresszió, esetleg öngyilkosság formájában fejeződik ki.

Napjaink szomorú tendenciája, hogy a haragjukat magukba fojtó emberek közül egyre többen robbannak kifelé. Kétségbeejtő érzelmi állapotukban erőszakosan lépnek fel azzal szemben, aki felbosszantotta őket. Nyilvánvaló, hogy az elfojtott harag éppolyan pusztító, mint a kifelé robbanó indulat. Pál apostol így figyelmeztet minket: "Ha haragudtok is, ne vétkezzetek: a nap ne menjen le a ti haragotokkal, helyet se adjatok az ördögnek." (Ef 4,26-27). Pál arra figyelmeztet minket, hogy a haragunkat minél

hamarabb dolgozzuk fel, lehetőleg még aznap, különben az ördögnek engedünk teret, azaz további bűnnek tesszük ki magunkat. Az apostol továbbá arra int, hogy szabaduljunk meg haragunktól. "Legyen távol tőletek minden keserűség, indulat, haragtartás, szóváltás, káromkodás és minden egyéb rossz. Inkább legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, mint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban" (Ef 4,31-32).

Salamon király a következő bölcs tanácsot adja: "Ne bosszankodj föl lelkedben hirtelen, mert a bosszankodás az ostobák szívében tanyázik." (Préd 7,9).

Ostoba az, aki engedi, hogy a harag lakozást vegyen a szívében. A bölcs ember gyorsan megszabadul a haragtól, amely eredeti rendeltetése szerint csupán látogatója lehet az emberi szívnek, nem pedig a lakója. Mindannyian szoktunk haragudni, de a tagadás, elfojtás és tépelődés sohasem lehet a harag kezelési módja, ahogy ezt a Szentírás is világosan értésünkre adja. Biztos találkoztunk már ilyen kijelentéssel (ami kamaszkorban elég gyakori): "Gyűlölöm az apámat, az anyámat." Az ilyen indulatos kijelentések majdnem mindig a szülő által elkövetett sorozatos bántásokból fakadnak. A kamasz elraktározza a sérelmeket és a haragot magában,

ami lassanként neheztelés, keserűség, végül pedig gyűlölet formájában jelenik meg. A gyűlölet sohasem egyik napról a másikra alakul ki. Legfőbb forrása az emberi szívben hosszú időn át megtűrt és táplált harag. Szinte törvényszerű, hogy aki gyűlöl valakit, az rosszat kíván neki, sőt ezt gyakran végre is hajtja. Ezzel azonban Isten előjogát bitorolja. "Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az Ő haragjának, mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek - így szól az Úr." (Róm 12,19). Milyen pozitív lépéseket tehetünk annak érdekében, hogy megszabaduljunk elfojtott haragunktól? Először is: ismerjük el, hogy haragszunk! Másodszor: osszuk meg a problémánkat egy bizalmas barátunkkal vagy egy családtaggal! Ez segít abban, hogy eldöntsük, kell-e vállalnunk a konfrontációt azzal a személlyel, akire mérgesek vagyunk. Talán úgy döntünk, hogy felülemelkedünk a problémán. Ha azonban továbbra is tanácstalanok vagyunk, érdemes

felkeresni a lelkipásztorunkat vagy egy szakembert - lelkigondozót - is a problémánkkal. Semmiképpen ne engedjük, hogy a harag gyökeret verjen bennünk! Ha észrevesszük, hogy egy barátunk vagy egy családtag haragot táplál magában irántunk, próbáljunk segíteni neki. Ilyen mondatokkal kezdhethetjük a segítséget: "Lehet, hogy tévedek, de én úgy látom, mintha bántana valami."

Ha elutasító választ kapunk, fogadjuk el! De az is lehet, hogy ez az érdeklődés lesz a kezdő lökés ahhoz, hogy végre szembenézzon haragjával. A Szentírás arra bátorít, hogy tanuljunk meg pozitív és szeretetteljes módon bánni a haragunkkal. A dühkitörés, illetve a harag elfojtása mindenkinek árt, elsősorban annak, aki haragszik, de a körülötte élőknek, sőt a tágabb környezetének is. Nem tölthetjük be Isten velünk kapcsolatos tervét, amíg dühkitöréssel vagy elfojtással kezeljük haragos érzéseinket.

(Babály András)

Húsvéti köszöntők

*E háznak kertjében van egy rózsatő
Azt gondozza, azt öntözi
a Jó Teremtő
Vizet öntök a fejére
Szálljon áldás a kezére
Az Istentől kérem
Piros tojás a bérem.*

*Tündérország rózsáiról
gyöngyharmatot szedtem.
Akit azzal meglocsolok,
megáldja az Isten.
Tündérország gyöngyharmata
hulljon a fejedre,
piros tojást, hímes tojást
ide, a zsebembe.*

G y e r m e k o l d a l

A hármas szűrő

Az ókori Görögországban nagy becsben tartották Szókratészt tudása miatt. Egy nap egy ismerőseivel futott össze az utcán, aki azt mondta: - Szókratész, akarod tudni, hogy mit hallottam a legjobb barátodról?

- Várj egy pillanatot! - válaszolt Szókratész. - Mielőtt bármit mondanál, szeretném, ha megfelelne három kérdésre. Ezt hívják hármas szűrőnek. Az első szűrő az Igazság. Teljesen megbizonyosodtál arról, hogy amit mondani akarsz, igaz?

- Nem - válaszolta az ember. - Éppenséggel csak hallottam róla, és...

- Rendben, szóval nem igazán vagy biztos benne, hogy igaz-e vagy nem. Most próbáljuk meg a második szűrőt, a Jóság szűrőjét: az, amit mondani akarsz a barátomról, valami jó dolog?

- Nem, épp ellenkezőleg...

- Szóval - folytatta Szókratész - valami rosszat akarsz mondani róla, de nem vagy benne biztos, hogy igaz.

- Semmi baj, a harmadik szűrő még vissza van: a Hasznosság. Amit mondani akarsz a barátomról, az hasznos lesz nekem?

- Nem igazán.

- Nos - vont a következtetést Szókratész - ha valami olyat akarsz mondani nekem, ami se nem igaz, se nem jó és nem is hasznos, miért mondanád el egyáltalán?

Az amarilliszfélék talán legismertebb képviselője a hóvirág. Több faja ismert hazánkban, legelterjedtebb a kikeleti hóvirág. Habár kedves kis növény, hagymája erős mérgező anyagot tartalmaz. Mivel 2005. szeptember 1-je óta védett, szeretteinknek egy csokor hóvirág helyett ajándékozzunk inkább egy mosolyt!

I. Nagyböjti - kvíz

1. Melyik nappal kezdődik a nagyböjt?
 2. Mi a szokás (szentelmény) nagyböjt első napján?
 3. Hány napos a nagyböjt?
 4. Hány szigorú böjti nap van a nagyböjtben?
 5. Hogy nevezik a nagyböjt utolsó hetét?
 6. Mi a neve a húsvét előtti vasárnapnak?
 7. Hogy nevezik a farsangi idő utolsó napját?
 8. Mely napok a Szent három nap?
 9. Melyik szín jellemzi a templomokban a nagyböjtöt?
 10. Mi a nagyböjt jellegzetes ájtatossága?
-

II. Eszperente - nevezd meg a cselekményeket!

1. Levert emberek ketten menetelnek. Elment Mesterrel kevesebben lettek. Ez rettenetesen felkever, s egyben lever. Egy percben Mester mellette terem ezeknek, s mennek egyszerre. Ketten nem vesznek eszekbe egekbe felment Mestert. Ez meg megelevenedve, zengedez egyszer lett remek emberek tette felett. Egyszerre megtelepedtek egy helyen. Kerevetre telepednek, s eledelt esznek. s felsejlett ezekben: ez ember nem ember, de kenyere ennek teste. Levert emberek szeme s lelke felfedve. Feledhetetlen rejtelen! Veletek lett, de nem kellett. Elment, s test-kenyere eledetek lett.

2. Szent ember szentet tesz egy szent helyen. Kenyeret s hegylevet vesz, s elrebeg egy-egy versezetet. Erre Egeknek Fejedelme Egyetlen Gyermek testben megjelent, s eledel lett. Rengeteg embernek lelke felemelkedett, s egybe elegyedett szeretettel.

Kedves gyerekek!

A rejtvények megfejtését március 29-ig adjátok le a sekrestyében, névvel ellátott zárt borítékban!
Az ajándéksorsolást április 5-én, Húsvétvasárnap a 8.00- és a 11.00 órai szentmisék után tartjuk.

H
Ú
S
V
É
T
I
R
E
J
T
V
É
N
Y
G
Y
E
R
M
E
K
E
K
E
K

Pászkánk, azaz kivonulásunk Jézussal

A zsidók húsvétkor az egyiptomi szabadulásra emlékeznek. Hálát adnak Istennek, hogy sok ezer évvel ezelőtt oly sok csodával segítette ki őket a rabszolgaság házából, átvezette őket a Vörös-tengeren, ellenségeiket pedig legyőzte. Ezután 40 éven át vezette népét az Ígéret Földje felé, s közben sokszor bizonyította türelmes, gondviselő jóságát a választott nép felé (vö. Kivonulás könyve). Azok viszont, akik nem hallgattak Mózesre, Isten szavára, „nem juthattak el nyugalma helyére” (vö. 95. zsoltár). Többszöri hűtlenségük, lázadásaik következményeképpen nem kerülhették el büntetésüket (ld. a 78. zsoltárban: rájuk engedte „ártó angyalok seregét”). Az ószövetségi írások a mi „okulásunkra” is szolgálnak. Ezek nélkül nem érthetjük meg a mi húsvéti misztériumunkat. A szent három nap (nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat) liturgiái bőséges oktatást adnak nekünk ahhoz, hogy ne csak megértsük – egyre jobban – Húsvét üzenetét, de szívünkbe engedve azt, életalakító döntést hozzunk. Mindenkinek külön is szövetséget kell kötnie a Megváltóval ahhoz, hogy őt is megszabadíthassa és vezethesse e világ pusztaságán keresztül az Ígéret Földje, vagyis az Isten Országa felé. Keresztelésünkkor már Isten gyermekei lettünk, de mivel ez általában csecsemőkorunkban történt, meg kell újítani, megerősíteni (=konfirmálni) ezt a szövetséget. Ezt tesszük ünnepélyesen és közösen minden Nagyszombat éjszakáján. Aki ezt egyszer komolyan megteszi – attól kezdve bátran megvallja hitünk szent titkát: „halálodat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz.”

A mi életünk is hasonlít a zsidók kivonulásához – annak vajon melyik állapotához?

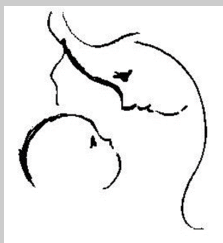
1. Egyiptom, mely a bűn szolgaságában való élet jelképe, bár van mit enni, inni, nem vagyunk szabadok. Ha itt maradunk – bűneink szelleme halálra fog kínozni előbb-utóbb.
2. A Vörös-tenger: kivonulás, szabadulás Egyiptomból: mindaz, aki bűnbánatot tartott, bizodalommal elfogadta Mózeszt, és követte őt, mint szabadítót – megtapasztalhatta, hogy „Isten velünk”. És Isten csodásan megszabadította őket a Vörös-tengeren át az ellenségtől! Ma is hasonlót élhet át minden őszinte gyónó. Jézus a mi Mesterünk, aki minden bűnből, bajból, a gonosz szellemek bármilyen erős hálójából ki tudja szabadítani azt, aki rábízta magát, hallgat Őrá és követi.
3. Az ilyen Krisztus-hívő, még ha élete a pusztai vándorláshoz hasonló nehéz szakaszba is érkezik, ugyanúgy megtapasztalja, hogy Isten gondoskodik: az Ő hűséges követőinek megadja a „mannát”, vagyis a mindennapi kenyerüket. Placid atya és sok más, lágert, börtönt, s egyéb nehézséget megjárta ember szép tanúságot tesz erről.
4. A nép megkapta Mózes kezéből Isten nagy ajándékát, a Tízparancsolatot. Itt történt az ószövetségi Pászka legfontosabb eseménye – az Istennel való szövetségkötés: a nép megígérte, hogy megtartja Isten szent akaratát, a parancsolatokat, az Úr pedig védelméről és szerető gondoskodásáról biztosítja őket. A szövetségkötést áldozati állatok vérével pecsételték meg.

5. Végül a nép átkelt a Jordánon – már egy új, fiatal nemzedék juthatott be Kánaánba, a „tejjel-mézszel” folyó országba.

Minden, ami akkoriban történt, az Úr Jézus húsvétjára való előkészület volt. Ő a szabadító a bűn rabságából, Ő az, aki az Ígéret Földje, a Mennyegek Országja felé vezet minket, Ő az, aki nekünk adta az új parancsolatot, és Ő kötötte meg az új és örök szövetséget minden hívő ember és Isten közt. Az ő kereszthalála volt az Isten Bárányának tökéletes áldozata, kinek vére kiontatott sokakért, hogy életük legyen és bőven legyen. Mindig adjunk hálát ezért a húsvéti misztériumért: „halálokat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz!” (Majnek Antal megyéspüspök)

GYEREKSZÁJ

- ⇒ Kisfiammal fürdőben voltunk. – Leér a lábad a vízben? – kérdeztem. Kristóf: – Le, csak nem kapok levegőt!
- ⇒ Nagypapa örömmel nézegeti Ádám aranyérmeit. – Ádám, te minden úszóversenyt megnyersz? Ádám szerényen lesüti a szemét: – Nem, csak azt, amelyiken indulok.
- ⇒ Az esti ima előtt egy-egy szent életéről szoktunk mesélni a gyerekeknek. A történetek hallatán mindig fellelkesültek, hogy ők is szentek lesznek. Egyik este az ötéves Tamás gondterhelten ült a szentélyben. – Mi a gond, Tomi? – Azon gondolkodom, hogy én kiknek legyek a védőszentje?
- ⇒ Kisfiam szemüveget kapott iskolakezdésre. Amikor először felvette, azt mondta: – Anya, HD minőségben látok!
- ⇒ Vacszi utáni mosogatás – nem sok kedvem volt hozzá. Fejemet a konyhaszekrénynek támasztom, Flóra (6 éves) megáll mellettem: – Anya, mi a baj? Én: – Áááá, semmi! – Az asszonysors, mi?!
- ⇒ Egy kedves ismerősöm kisfia mondta kb. 3 évesen: – Anya, adjál teát! Erre anyuka kijavítja: – Kérek teát! A gyerek válasza: – Jól van, igyál te is!
- ⇒ Valamelyik nap Panna szól, hogy kellene vinni az oviba alvós plüssöt, mert elfogyott a készlet. Megbeszéltük, hogy vissz, részemről a téma le is volt zárva. Erre jött a következő kérdés, teljesen komoly képpel: – Anya, neked ugye Apa az alvós állatod?
- ⇒ Szabi, 6 és fél éves fiam torokgyulladással feküdt itthon. Egy lázmérést követően ez hangzott el: – Megint lázas vagy, kicsim! – Ne aggódj anya, így is teljes életet tudok élni.

Baba-Mama Klub indult

egyházközségünkben, ahová szeretettel várjuk a kisgyermekes anyukákat, heti egy alkalommal, *csütörtökönként délelőtt 10.00-12.00 óráig*. A klub célja, hogy az anyukáknak segítséget és lelki támaszt nyújtson, hitéleti és életvezetési közösséggé váljon. A találkozók helyszíne a *kerepesi plébánia emeleti terme*.

Szervezők: Török-Dongó Melitta - 06/20-329-4995

Németh Andrea - 06/20-335-0730

Citromhabos mákos süti

Hozzávalók / 10 adag

4 tojássárgája

15 dkg vaj

15 dkg cukor

15 dkg darált mák

15 dkg liszt

1 ek szódabikarbóna

1 citrom, 2 dl tej

A citromhabhoz:

4 tojásfehérje, 10 dkg porcukor

1/2 citrom leve, bármilyen savanykás

lekvár (pl. meggylekvár)

Elkészítése:

Előkészítésként melegítsük elő a sütőt 180°C-ra, és vajazzunk ki egy tepsit (kb. 20x30 cm-eset).

A puha vaját és a cukrot egy nagy tálban robotgéppel kb. 2-3 perc alatt összekavarjuk. A tojássárgáját egyesével a vajás keverékhez adjuk, és jól eldolgozzuk a hozzávalókat.

Egy másik tálban összekavarjuk a lisztet a mákkal, szódabikarbónával, majd belereszeljük a citrom héját.

A tejet a vajás keverékkel felváltva hozzáadjuk a liszthez. Miután jól összedolgoztuk az egész tésztát, bele-

öntjük a kivajazott tepsibe és betesszük az előmelegített sütőbe.

A tortát addig sütjük, amíg a teteje aranybarnára nem sül és ha beleszúrunk egy villát vagy kést, a tészta már nem ragad rá. Érdeemes kb. 20 percnnyi sütés után többször ránézni és ellenőrizni, mikor lesz kész. Ha kész, vegyük ki a sütőből, de még ne kapcsoljuk ki a sütőt. Citromhabhoz először felfverjük a tojásfehérjét, amíg jó habos nem lesz, majd csak ekkor adjuk hozzá a citromlevet és kanalanként a porcukrot.

Vigyázzunk arra, hogy ne verjük túl a habot. Akkor van kész, ha a tálát oldalra döntjük és a hab nem csúszik ki a tálból.

Kenjük meg a tésztát lekvárral, majd erre kenjük rá a citromos habot, és tegyük vissza a sütőbe még 5 percre. 5 perc után kapcsoljuk ki a sütőt és még kb. 10 percig hagyjuk a habot száradni a sütőben.

A plébániánkról jelentjük ...

⇒ **Nagyböjti lelkigyakorlatunk március 6.-7.- 8.-án**
lesz a templomban, a 18.00 órai szentmise keretében.
A lelkigyakorlatot Balogh Piusz premontrei perjel tartja.

⇒ **Szkólás misék, vesperások rendje**
(március április):

Március 6-7-8. Nagyböjti vesperás az esti lelkigyakorlatos szentmisék után

Március 8. 18:00 lelkigyakorlatos szentmise (Nagyböjt 3. vasárnapja)

Április 5. 8:00 Húsvétvasárnapi ünnepi szentmise

Április 12. 19:00 Szentmise (Húsvét 2. vasárnapja)

Április 26. Húsvéti vesperás az esti szentmise után

A 24 órás szentségimádási napok 2015-ben

Január 24. - Február 21 - Március 21. - Április 18. - Május 16.

Június 13. - Július 11. - Augusztus 8. - Szeptember 5.

Október 3. és 31. - November 28. - December 26.

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT
A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

Bruno Ferrero: Elegendő

A környéken nagy volt a szárazság. Az üde zöld mezők sárgák lettek, majd kiszáradtak. A bokrok és cserjék is elpusztultak. Hetek óta nem volt eső. A hajnali üdítő harmat is csak emlék volt. Az állatok is megsínylettek; vagy elpusztultak, vagy elmenekültek, s aztán a sivatag melege végzett velük.

A szárazság egyre nagyobb méreteket öltött. A nagytörzsű fák levelei is sárgultak, pedig gyökereik nagyon mélyen lehatoltak a földbe. A források helyett csak kavicsos medrek és kicserepesedett talaj maradt hátra.

Egyedül egy szál virág maradt életben. Létezését két csepp víznek köszönhette, mert mindennap, a magasból nedvesen tartotta alatta a földet.

A magasban levő hajszálnyi forrás kétségbe volt esve:

- Minden kiszáradt. Tehetetlen vagyok. Mit érek én azzal a két csepp vízzel?

Közelében terebélyes fa állt, mely hallotta a jajveszékelést. Ő is már csaknem kiszáradt. Összeszedte minden erejét és így szólt:

- Senki nem várja el tőled, hogy életre keltsd az egész oázist. Neked semmi más feladatod nincsen, csupán azt az egy virágot kell életben tartanod.

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT

A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1	8	7	1	7	7	1	8	-	1	-	1	3
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

A kedvezményezett neve: **Kerepesi Katolikus Közösségért Alapítvány**

Ennek kitöltése nem kötelező.

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltsd ki, ha valamely társadalmi szervezet, alapítvány vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

*A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon pedig az **ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT, ÉS ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT** pontosan tünteti fel. Ha a nyilatkozatot a borítékba téve a munkáltatójának adja le, akkor a leragasztáson átnyúlóan alá kell írnia azt!*

Szentmise szándékok április hónapban

1. +Zoltán
2. *Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére - Szentségimádás* (18.00)
3. *Nagypéntek - szertartások* (18.00)
4. *Nagyszombat - Vigília szentmise, körmenet* (18.00)
5. A Budavári és a Zsiák +szülők és +Gyermekeik (8.00)
- (11.00)
- +Paulovics István, +felesége, gyermekeik +Klára, +István, +Károly (18.00)
6. A „Csodálatos anya” rózsafüzér csoport (Molnárné) élő Tagjai (8.00)
- (19.00)
7. +Horváth György, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
8. A "Lisieux-i Szent Teréz" rózsafüzér csoport (Horváthné) élő tagjai
9. A "Lisieux-i Szent Teréz" rózsafüzér csoport (Horváthné) +tagjai
10. A „Csodálatos anya” rózsafüzér csoport (Molnárné) +Tagjai
11. +Nyárádi Bertalan, +Neje, +Fiaik, +Szüleik és +Hozzá tartozók
12. (8.00)
- (11.00)
- (19.00)
- 13.-14.
15. +Tanács Mihály +neje Cseperti Mária és gyermekeik +Mária és +László
16.
17. +Kiszel István, +neje Fazekas Terézia és +Nagyszülők
18. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
19. Hálából (8.00)
- (11.00)
- Hálából 10. házassági évfordulón (19.00)
- 20.-21.
22. +Varga József 8. évf.
23. +Zlatnik Pál 20. évf., felesége +Pintér Mária, fiuk +Zlatnik László és unokájuk +László
24. Angyal Lászlóné +Turcsán Erzsébet 8. évf., +Szülei, +Testvérei és összes +Hozzá tartozó
25. +Mihály Csaba, +nagyszülei: Pál Imre, Pál Imréné és +Mihály nagyszülők
26. *Az egyházközség áprilisban +Hívei* (8.00)
- (11.00)
- Hálából a Szűzanya tiszteletére (19.00)
27. +Varga József, a Varga és a Turai +szülők és +Hozzá tartozók
28. +Turai József, +neje Teréz, a Varga és Turai +szülők, +Varga János, +neje Julianna, +Szüleik és +Hozzá tartozók.
29. Hálából
30.

Reményik Sándor: KÖSZÖNÖM, URAM...

Köszönöm, Uram, hogy tiszta a szemem,
S látom ragyogni arcodat.
Köszönöm, hogy erős a lelkem
S tudom harcolni harcodat.
Köszönöm, hogy tudlak szeretni,
Köszönöm, hogy hitem erős.
Köszönök mindent, mindent, Uram,
A sok tavaszt, lepkét, búzavirágot,
Köszönöm a dalt, életet, álmot.
Köszönöm, hogy végig enyém voltál,
Köszönöm a Tábor és Golgotát,

Köszönöm Emmauszt és Betániát.
Ha elmegyek, Uram, mindent megköszönök,
S megcsókolom szentséges kezed,
Mely átkarolva tartott a viharban,
Védett és el nem eresztett.
Köszönöm, hogy oly sok szerető szívet adtál,
Vendégséget szentelt oltárodnál.
Köszönöm, melyben eljössz: a Percet,
S mit letűznek fölém: a Keresztet.

*Kegyelemekben gazdag, örömteljes húsvéti ünnepet kívánunk
az Egyházközség minden Családjának!
Frajna András plébános és az Egyháztanács Tagjai.*

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 **Fax:** 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 8.00 és 18.00

Hétköznapi: 6.15

Kivéve csütörtök: 18.00

Húsvéthététől: 19.00

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00